

Arendal, 22. mars 2011: vedtak i sak 119-2010

Klager: NN

Innklaget: Alektum Inkasso AS, Postboks 2370, 3103 Tønsberg

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelse han burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder et ubetalt fakturakrav for gravferdskostnader i forbindelse med morens dødsfall. Faktura hadde forfall 12.02.10. Saken ble oversendt til inkasso og betalingsoppfordring tillagt kr 1200 i inkassosalær ble sendt 18.05.10. Hovedkravet skal ha blitt betalt av bobestyrer direkte til fordringshaver 06.12.10. Innklagede ble informert om dette 04.02.11, men mener kravet på salær også skal dekkes.

2. Saksforholdet

Kravet er et fakturakrav på kr 34 064. Fakturaen er sendt til klager. Kravet ble purret i ”1. gangs purring” den 09.03.10. Da betaling fortsatt ikke fremkom, ble inkassovarsel sendt 22.04.10.

Grunnet fortsatt manglende betaling, ble saken overført til inkasso. Innklagede sendte betalingsoppfordring, tillagt kr 1200 i inkassosalær, den 18.05.10

Klager kontaktet fordringshaver i en e-post av 01.06.10. Han viste til at tidligere mottatt faktura var overlevert bobestyrer. Han anmodet videre fordringshaver om å informere innklagede om at de måtte henvende seg til bobestyrer da dette var et dødsbo med offentlig skifte. E-posten skal ha blitt oversendt innklagede 02.06.10.

I e-post korrespondanse mellom partene redegjorde klager for hvorfor kravet ikke kunne rettes mot ham, mens innklagede redegjorde for hvorfor man forholdt seg til ham. Innklagede viste blant annet til at man hadde en dialog med bostyrer. Bobestyreren skal ha opplyst at han antok at kravet kunne dekkes som massekrav etter hvert. Det skal imidlertid ha blitt forutsatt at boet hadde midler til dette. Klager skal ha blitt informert om at innklagede ville avvente videre bobehandling.

Klager henvendte seg til Inkassoklagenemnda med utfylt klageskjema 18.06.10. Klager viste til at innklagede, til tross for at han hadde avvist å være rett debitor, skal ha opprettholdt kravet mot ham.

Klagen ble oversendt innklagede i brev av 30.06.10. I innklagedes tilsvarende av 12.07.10 fremgikk det at bostyrer var kontaktet, at kravet var tatt med i boet, men at boet ikke hadde midler til å dekke kravet, og at boet dessuten lå i tvist med klager om et annet krav han hadde meldt i boet. Det ble vist til at saken var stoppet etter anmodning fra fordringshaver, men innklagede mente klager måtte være ansvarlig for kravet, også for omkostningene.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda har i henvendelse til fordringshaver 02.03.11 fått bekreftet at de den 22.06.10 skal ha bedt inkassobyrået om å avslutte saken, samt at hovedkravet ble innbetalt av boet 06.12.10.

3. Partene anfører

Klager anfører at kravet her er rettet mot en av to brødre som sammen bestilte begravelser. Det er åpnet offentlig skifte i avdødes bo, og han kan derfor ikke være personlig ansvarlig for kravet. Både faktura og inkassovarsler er overlevert bobestyrer.

Innklagede anfører at kravet er rettet mot klager som bestiller. Det er ikke opplyst at det ved bestillingen ble gjort noen avtale om at kravet skulle dekkes av noen andre enn bestiller. Fordringshaver forholder seg derfor til klager som juridisk ansvarlig for kravet. Da kravet ikke ble betalt etter faktura og inkassovarsel, og kravet sendes til inkasso, anses kostnadene som har påløpt, å være nødvendige.

3. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 14. februar 2011 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelser som det var ”rimelig grunn” til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk og innsigelsen er fremsatt i tide.

Klagers innsigelse er begrunnet med at kravet skulle vært rettet mot boet, og ikke mot ham, som en av to brødre som bestilte gravferden. Innsigelsen mot kravet ble fremsatt etter at kravet var oversendt til inkasso og inkassoomkostningene var påløpt. Nemnda legger til grunn at klager var bestiller av begravelen, og at kravet av denne grunn ble rettet mot ham. Innsigelsen er, etter Inkassoklagenemndas syn, åpenbart grunnløs og kan etter nemndas syn ikke føre frem.

Varslene i saken er dessuten dokumentert betryggende avsendt til klagers oppgitte adresse, og regnes da som mottatt. Innsigelsen er ikke fremsatt før erstatningsplikten for inkassokostnadene er påløpt, og er, som nemnda har konkludert med, ikke av en slik art at erstatningsplikten bortfalle.

Klagen har etter dette ikke ført frem og innklagede har krav på inkassokostnader, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis ikke medhold og plikter å betale inkassokostnader.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda